

Lóránt István

Ez a kép a férjemről, Lóránt Istvánról készült. Nem tudom, mikori, de az biztos, hogy hivatalos célból csináltatta. Pistát és a feleségét régen ismertem, mert szomszédok voltunk. Miután megözvegyült, jó ideig nem találkoztunk, azután összekerültünk. Ez körülbelül 1964-ben volt, 33-34 éves voltam. A férjem sofőrtől a főkönyvelőig minden volt, mert abban a világban nem lehetett egy szakmából megélni. Volt, amikor nem kellett főkönyvelő, s volt, amikor nem kellett sofőr. Németül és franciául is jól beszélt. Pista 18 hónapig börtönben volt a Rákosi rendszer [lásd: Rákosi korszak] alatt, 1953-ban engedték ki [Amikor Nagy Imre első miniszterelnöksége alatt enyhülés kezdődött; lásd: Nagy Imre. -- A szerk.]. Az ÁEK revizoraként dolgozott egy gyárban [Állami Ellenőrzési Központ -- 1948 és 1955 között Budapesten működő központi szervezet, amelyet az állami politika rangjára emelt bizalmatlanság szült. Az ÁEK munkatársai könyvvitelben jártas revizorok voltak, akik kiküldetésben ellenőrizték az ország összes állami vállalatát. Ebben az időszakban a vállalatoknak nem volt belső ellenőrzésük, azaz saját revizoruk. -- A szerk.], és amikor kint volt ellenőrzésen, följelentették a férjemet, meg akivel még ott volt, az igazgatót, hogy olyan gépet selejteztek le, ami még jó volt. Rámutattak valakire, és vitték. A férjem volt az egyik ilyen ember, és rögtön

elvitték. A rajkosokkal [lásd: Rajk-per] együtt ült a Markó utcában, és elmesélte nekem, hogy egy parányi kis szobába voltak bezsúfolva tizenegyen, és ő volt a szobaparancsnok. A vécé is ott volt, takarítani, tetvészni kellett. Nagyon beteg ember volt, legalább száz cigarettát szívott egy nap még a börtönben is, teljesen tönkrement. Budapesten kőfejtőként dolgoztatták, aztán Kazincbarcikára került, ahol már bérelszámoló volt, és ezért jobb dolga volt. A Markóban kilenc hónapig azt se kérdezték, hogy miért van ott. Nem szerelemből házasodtam. A férjem úgy kérte meg a kezemet, hogy azt mondta nekem, te Lili, olyan jó gyerek vagy -- ugye, 1944 óta ismert --, olyan jó gyerek vagy, s olyan jó vagy az anyádhoz, biztos hozzám is jó leszel. Gyere hozzám feleségül. Ez nem egy leánykérés, de azt hiszem, egyikünk se bánta meg. Megtanított főzni. Nagyon okos, értelmes, aranyos ember volt, és volt egy nagyon jó száraz humora, és igazi számszaki ember volt, nagyon precíz. Esténként eljárt a barátaihoz kártyázni változatlanul, tehát úgy élte az életét, mint egy agglegény. Semmi megkötés nem volt, nagyon szépen megvoltunk. Pista 1979-ben halt meg.